

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

เก็บตัวอย่างอาหารหมักพื้นบ้านจากพืชโดยเก็บจากตลาดสดและจากการหมักเองของชาวบ้านในจังหวัดปัตตานีและนราธิวาสจำนวน 9 ตัวอย่าง ประกอบด้วย ผักเสี้ยนดอง สะตอดอง หน่อไม้ดอง และกะหล่ำปลีดอง ทำการคัดแยกยีสต์ให้บริสุทธิ์แล้วเลือกโโคโลนีแต่ละตัวอย่างจำนวน 8-10 โโคโลนี พบว่า สามารถคัดแยกยีสต์ได้จำนวน 82 ไอโซเลต โดยได้จากตัวอย่างผักเสี้ยนดอง 20 ไอโซเลต สะตอ สะตอดอง 18 ไอโซเลต หน่อไม้ดอง 24 ไอโซเลต และกะหล่ำดอง 20 ไอโซเลต เมื่อทำการทดสอบการเป็นคิลเลอร์ต่อเยีสต์ที่มีความว่องไวจำนวน 5 สายพันธุ์ ได้แก่ *Candida tropicalis* TISTR 5045, *Hansenula anomala* TISTR 5113, *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5020, *Saccharomyces cerevisiae* TISTR 5055 และ *Torulopsis glabrata* TISTR 5241 โดยใช้อาหาร YPD ที่เติม methylene blue ร้อยละ 0.0003 พบว่ายีสต์ที่คัดแยกได้สามารถยับยั้งเยีสต์ที่มีความว่องไวจำนวน 4-5 สายพันธุ์ จำนวน 13 ไอโซเลต ได้แก่ W 02, W 03, W 06, W 07, W 09, W 10, C 07, C 09, C 10, C 12, B 17, B 18 และ B 19 เมื่อนำเยีสต์ที่สามารถยับยั้งเยีสต์ที่มีความว่องไวทั้ง 13 สายพันธุ์มาทดสอบความสามารถในการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรคในอาหารจำนวน 4 สายพันธุ์ ได้แก่ *Escherichia coli* TISTR 887, *Salmonella typhimurium* TISTR 292, *Staphylococcus aureus* TISTR 118 และ *Bacillus cereus* TISTR 868 โดยใช้อาหารอลร้อยละ 70 เป็นชุดควบคุม พบว่ายีสต์ที่มีความสามารถในการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรคมีจำนวน 6 ไอโซเลต ได้แก่ W02, W03, W06, W07, W09 และ W10

เมื่อนำคิลเลอร์เยีสต์ไอโซเลต W02, W03, W06, W07, W09 และ W10 มาศึกษาปัจจัยที่เหมาะสมต่อการผลิตคิลเลอร์ที่ออกซิน โดยทำการศึกษานิดของอาหาร พีอีช อุณหภูมิ ความเข้มข้นของเกลือ และระยะเวลาที่เหมาะสมต่อการผลิตคิลเลอร์ที่ออกซินพบว่า ชนิดของอาหาร ที่เหมาะสมต่อการผลิตคิลเลอร์ที่ออกซินคือ YPD พีอีช 5.0 เติมเกลือโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 3 และเข่าที่อุณหภูมิ 35 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 24 ชั่วโมง จากนั้นเลือกคิลเลอร์เยีสต์ที่สามารถเกิดกิจกรรมการยับยั้งได้ดีและยับยั้งได้หลายสายพันธุ์ พบว่า คิลเลอร์เยีสต์ไอโซเลต W07 และ W09 สามารถเกิดกิจกรรมการยับยั้งได้ดีและหลายสายพันธุ์ โดยคิลเลอร์เยีสต์ไอโซเลต W07 จะมีขนาดวงไสของการยับยั้งแบคทีเรียก่อโรคชนิด *Escherichia coli* TISTR 887, *Salmonella typhimurium* TISTR 292, *Staphylococcus aureus* TISTR 118 และ *Bacillus cereus* TISTR 868 เท่ากับ 6.3, 6.7, 6.3 และ 6.3 มิลลิเมตร ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 42.1, 35.7, 42.6 และ 42.2 ส่วนไอโซเลต W09 จะมีขนาดวงไสของการยับยั้งเท่ากับ 6.2, 6.4, 6.4 และ 6.3 มิลลิเมตร คิดเป็นร้อยละ 41.6, 34.4, 43.8 และ

42.2 ตามลำดับ เมื่อทำการจำแนกสายพันธุ์พบว่า คิลเลอร์ยีสต์ไอโซเลต W07 และ W09 เป็น คิลเลอร์ยีสต์ชนิดเดียวกัน คือ *Candida krusei* โดยจะมีโคลนีสีขาวนวลและมีรูปร่างหลาวยแนว ได้แก่ ชนิดกลม ท่อน และท่อนต่อ กันเป็นสาย จากนั้นเลือกคิลเลอร์ยีสต์ไอโซเลต W07 เลี้ยงในอาหารที่เหมาะสมแล้วนำคิลเลอร์ที่อกซินที่ได้มาทำให้บริสุทธิ์บางส่วน โดยทำการคัดแยกขนาด น้ำหนักไม่เกินที่น้อยกว่าและมากกว่า 10 kDa ตกตะกอนด้วยอุทานอลร์อยละ 70 แล้วนำคิลเลอร์ ที่อกซินที่ได้มาทดสอบความคงตัวที่สภาพภาวะต่างๆ คือ พีเอช อุณหภูมิ และความความเข้มข้นของ โซเดียมคลอไรด์ โดยคิลเลอร์ที่อกซินที่ได้จะสามารถยับยั้งแบคทีเรียก่อโรคชนิด *B. cereus* TISTR 868 ได้ดีที่สุดและนำมาศึกษาความคงตัวพบว่า คิลเลอร์ที่อกซินจะสามารถยับตัวได้ที่อุณหภูมิ 30-50 องศาเซลเซียส และพีเอช 3.33-4.02 โดยกิจกรรมการยับยั้งจะไม่ลดลง เมื่อศึกษาสภาพตัว ของคิลเลอร์ที่อกซินในอาหารที่มีการเติมเกลือ พบว่า การเติมโซเดียมคลอไรด์ร้อยละ 3 จะเพิ่ม ประสิทธิภาพในการยับยั้งได้มากยิ่งขึ้น โดยจะให้ขนาดใหญ่ที่กว้างและชัดเจนมากขึ้น ส่วนที่มี ขนาดน้ำหนักไม่เกินที่น้อยกว่าและมากกว่า 10 kDa จะมีขนาดใหญ่และกิจกรรมการยับยั้ง *B. cereus* TISTR 868 เท่ากับ 14.5 มิลลิเมตร และร้อยละ 64.4 ตามลำดับ และการเติมโซเดียมคลอไรด์ ร้อยละ 6 พบว่า *B. cereus* TISTR 868 ไม่มีการเจริญเติบโต แต่แบคทีเรียก่อโรคชนิด *S. aureus* TISTR 118 จะถูกยับยั้ง โดยคิลเลอร์ที่อกซินที่มีขนาดน้ำหนักไม่เกินที่น้อยกว่า และมากกว่า 10 kDa โดยมีขนาดใหญ่เท่ากับ 10.0 และ 11.5 คิดเป็นร้อยละ 52.6 และ 60.5 ตามลำดับ